

var enig om og allerede paa det Tidspunkt var klar over, at Spørgsmaalet om Færdselsbroen var noget, der laa i Luften, og som vilde komme før eller senere. Man var endvidere klar over, at det at ville forlange en Færdselsbro gennemført samtidig vilde være at lægge saadanne Hindringer i Vejen for Jernbanebroen, at man derved vilde bringe det hele til at strande. Man blev da enig om at foretage denne Udbygning af Strømpillerne, som ærede Medlemmer kender fra 1924; og denne Udbygning vilde jo ekstraordinært koste $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det var om disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., at De danske Statsbaner hævdede — og for Resten hævdede med god Ret —, at de maatte være dem uvedkommende; de maatte ikke falde Jernbanebroen til Last, for det er ikke noget, De danske Statsbaner skal forrente. Udvalget og Rigsdagen gav De danske Statsbaner Medhold i den Betragtning, og derfor maatte man anbringe dem andetsteds; og de er da anbragt saaledes, at de skal opføres paa Ministeriet for offentlige Arbejders Budget. Men jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at det fra alle Sider var Forudsætningen, at den Dag da Færdselsbroen blev gennemført, maatte de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. naturligt gaa ind i det Beløb, der skulde medgaa til Færdselsbroen, fordi de nu en Gang hører med dertil og simpelt hen ikke kan skilles ud derfra. Jeg mener derfor ikke, det ærede Medlem Hr. Steen har Ret i sin Opfattelse med Hensyn til disse Penge. Han kan sige rent formelt, at de er bevilget, men Udvalgets Flertal mener, at Ministeren har været fuldkommen berettiget til at tage disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. med her.

Den sidste Del af Ændringsforslaget gaar, som det vil ses, ud paa, at man — i Stedet for, som Flertallet foreslaar, at tage Pengene af Motorafgiften — skal afholde Udgifterne af Statskassen. Nu vil jeg dertil sige, at hvis man ønskede at faa Færdselsbroen til at strande, kunde man ikke gøre noget bedre end at stille det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Steen her har stillet. Der er for mig ikke fjerneste Tvivl om, at hvis Rigsdagen vilde slaa ind paa den Tanke, at disse Udgifter i Øjeblikket skulde afholdes af Statskassen, vilde det være ganske umuligt at gennemføre denne Lov. Jeg tror, man fra alle Sider maa erkende, at den økonomiske Tilstand i Øjeblikket ikke er en saadan, at man uden videre kan tage disse $6\frac{1}{2}$ Million af Statskassen; man maa anvise Dækning for dem paa en eller anden Maade. Dertil kommer den Omstændighed — det gælder i hvert

Fald mig og, jeg tror, Udvalgets Flertal —, at vi ikke *ønsker* at tage Pengene direkte af Statskassen, vi har aldrig ønsket at gaa den Vej; vi har været enige med den højtærede Minister om, at hvis vi skulde have Færdselsbroen gennemført nu, maatte Motorfolkene under en eller anden Form betale den. Man vil maaske hævde, at det er og bør være et Samfundsspørgsmaal. Det kan man godt sige rent formelt, men naar man kommer ind til Kærnepunktet i denne Sag, er det dog et Spørgsmaal, der i særlig Grad er rejst for og direkte af Motorfolkene. Jeg beder ærede Medlemmer tænke tilbage paa de Forhandlinger, der gennem Aarene er ført angaaende Lille Bælts Broen. Gang efter gang har der i den danske Rigsdag været Forhandlinger om en Broforbindelse over Lille Bælt. Jeg vil henvise til en Forhandling, der førtes i Folketinget omkring Aarhundredskiftet, saa vidt jeg husker i 1899, en Forhandling, der strakte sig over mange Dage, saa vidt jeg husker en hel Uge. Enhver, der gennemlæser den Forhandling, vil — maaske ikke studse ved det, men vil ikke kunne undgaa at lægge Mærke til, at der under hele den Forhandling ikke en eneste Gang forekommer Ordet Færdselsbro, man vil forgæves lede efter dette Udtryk. Hvorfor? Fordi man den Gang praktisk talt overhovedet ikke kendte Biler, og fordi man den Gang overhovedet ikke tænkte paa, at det var nødvendigt samtidig med Jernbanebroen at anlægge en Færdselsbro. Det forekommer mig, at dette er et af de mange Vidnesbyrd om, at Spørgsmaalet om en Færdselsbro er opstaaet sammen med Motortrafikken her i Landet, det er et Spørgsmaal, der bør løses i Forbindelse med Motortrafikken, det er et Spørgsmaal, vi fra alle Sider bør erkende kun kan løses, naar Motorfolkene betaler for det, fordi det til syvende og sidst ene og alene er Motorfolkene, som har Interesse af Færdselsbroen. Man kan nok saa meget tale om, at alle skal have Lov til at færdes over denne Bro, hvad de ogsaa skal, men bortset fra Motortrafik, baade Automobile og Motorcykler, vil den Færdsel, der kommer til at foregaa over Lille Bælts Broen blive fuldkommen minimal. Flertallet er derfor fuldkommen berettiget til at sige, at hvis vi nu gennemfører Forslaget om en Færdselsbro, sker det først og fremmest af Hensyn til Motortrafikken, og saa er det ogsaa naturligt, at Motortrafikken maa betale.

Den Form, man fra Flertallets Side har givet Lovforslaget, og som det glæder mig, at Ministeren har kunnet tiltræde, yder Ret og Skel til alle Sider: Man tager